

Alexander Dugin:

A liberális ideológia összeomlása

Az „egyetemes értéken” alapuló és a liberalizmusra épült nyugati eszmeiség súlyos válságban van. A világméretű gazdasági problémák, az EU felmorzsolódása, az USA világhatalomért indított háborúja – csupán a következményei az ideológiai krízisnek. A globális liberális tervek megsemmisülésének mikéntjéről kérdezzük Alexander Dugin-t, a híres orosz filozófust, a Moszkvai Állami Egyetem professzorát.

Szédítő a siker – Alexander Gerevics, a liberális civilizáció bukásáról beszélgetünk. Ennyire egyértelmű lenne?

A liberális eszmeiség legalább három szinten bukott meg. A leginkább nyilvánvaló módon – politikailag és gazdaságilag. Kevésbé nyilvánvaló módon – filozófiailag. Bármely gondolkodó ember beláthatja, a helyzet értékelésének segítségével, különböző országokban különböző társadalmakban, hogy a Nyugatnak kettős mércéje van. A leginkább brutális és totalitárius rezsimeket is erkölcsösnek és liberálisnak ismer el, ha Nyugat-párti politikát folytatnak. Amennyiben nem, akkor minderre a fordítottja igaz. Egy egyszerű példa: Szaúd-Arábia. Ott semmi sem büzlök a demokráciától, de senki se kritizálja, míg a demokratikus Szíria a katonai intervenció szélén áll. Így csak azt ismerhetjük el, ami előnyös a Nyugatnak. Politikusok, hazudjatok csak az arcunkba, mára egyre kevesebbekben merül föl kértely a hallgatásotok áráról. A szabad piacgazdaság válsága is teljesen biztos: mára már teljesen a virtuális szektorba került teljes átvitelre, ami közreműködött abban a felismerésben, hogy az „első világ” termelő országai a „második és harmadik világ” országaiból világméretű elvándorlási hullámot provokáltak ki. A pénzügyi tranzakciók számának vizsgálatakor kitűnik, hogy több ezer-szer nagyobb értékű, mint a valódi árucikkek értéke. A pénzügyi ágazat túlhevülésének árát megfizettük a 2008-as válság alkalmával. Mivel senki se vonta le a következtetéseket ebből, így most a második válsághullám azzal fenyeget, hogy az egész világgazdaságot elsöpri magával a felhalmozott ellentmondások megoldhatatlansága miatt.

– A politika és a gazdaság oldaláról nagyjából világos a helyzet. Mi engedte arra következtetni, hogy a liberális eszmék válságát a filozófiai szintjén kell vizsgálni? A világ valóban feladta volna ezeket a látszólag változtathatatlan értékeit, mint a szabadság és az emberi jogok?

A liberalizmus egy eszme, ami az egyén fel-

szabadítását tűzte ki célul a közösségi létformákból, mint nemzet, vallás, társadalom, osztály, és a saját állam. Amikor a liberalizmus a totalitárius rezsimek ellen harcolt, különösen a fasizmus és a kommunizmus ellen, a feladat ötletesnek és építő jellegűnek tűnt. Ám amikor a liberalizmus győzedelmeskedett a világ felett, úgy tűnt, az egyén nem élvez mentességet ettől és attól. Továbbmenve, már a negatív alkotója ennek a berendezkedésnek. Most a liberalizmus az egyéni lét olyan formáiból akar megszabadítani, mint a nemiség és a szexuális beállítottság (ezért beszélnek a liberálisok az eltérő szexuális beállítottságú kisebbségek védelmében), valamint az emberitől (amikor a klónozási fejlesztésekről beszélnek, mint az emberi funkciókat javító műveletről). Ezeknek sok ellenzője van. Ennélfogva ez a győzelem az eszmeiség válságát hozta létre. Elvesztette a szemkontaktust a humanista emberrel. Megjegyezném, hogy a liberalizmus nem állt vesztésre valamiféle alternatív eszmerendszerrel szemben, hanem a névleges győzelmével elkezdte felfedezni a gyengeségeit és ellentmondásait.

– A liberális diktatúrák mindig „nemet” mondanak – de lehetséges-e az, mint előre vetített elképzelés, hogy a földön egy „liberális királyságot” hoznának létre?

Történelmileg a liberalizmus első győzelme az Amerikai Egyesült Államokban volt, holott a kialakult értékrend miatt mindig ellenállásba ütközött. Az 1990-es években a szovjet rendszer összeomlása után egész Európát elfoglalta. Alapjában véve létezett egy liberális ellenzék egy szociáldemokrata modellben, mely az utóbbi évtizedekben teljesen másodlagossá vált. Így a liberalizmus egyeduralmódóvá vált Európában és Észak-Amerikában, valamint a világ más területein is megerősödött. Példának okáért az olyan erős gazdasági szereplő, mint Kína is egy liberális gazdasági modellt valósít most meg. Szinte minden ország a bolygón elfogadja a liberalizmus normáit és értékeit valamilyen szinten. Az ideológia hirdetését pedig civil szervezeteken keresztül hajtják végre, melyek dollármilliókat kapnak adományként. Ennek segítségével megfertőzik az országok vezetőit, mint ahogy Oroszországban is megpróbálták. Ezért nagyon veszélyes még mindig a liberalizmus.

– Kihalhat-e a liberalizmus? Meddig tarthat még annak lassú haldoklása?

Nagyon érdekes és nehéz kérdés. A liberálisok azt tartják, hogy a történelem a liberalizmus felé vezet és ez az emberi civilizáció csúcsa. Minden mást, ami nem ezt támasztja alá, nem fogadják el. Ez megint nagyon veszélyes helyzet, hiszen amivel dolgozunk van, az egyfajta militarista mozgalom, egy fanatikus szekta, melyet a világméretű

hatásgyakorlásának ténye hajt előre. Ezek tényleg azt hiszik, hogy a liberalizmus az emberiség legnagyobb találmánya. Természetesen ezeknek az erőknél egyre nehezebb a dolguk, mikor a diktatúrájukról szépen lassan lehull a lepel és láthatóvá válik rendszerük igazi arca. Végül is ezzel az eszmeiséggel leszámolni nem egyszerű. Meghaladni viszont lehetséges, csak újra kell sokaknak értelmezni a történelmi összefüggéseket, felülvizsgálni a világtörténelmet mozgó szálakat.

– Ami nem más, mint a harc a döglődő liberalizmussal szemben?

Úgy gondolom, hogy hamarosan itt van az ideje egy világméretű forradalomnak a liberális diktatúrák ellenében. Anti-liberális politikai csoportok indulnak harcba szerte a világon, még ott is, ahol más példáján keresztül kell az embereknek megmutatni, mire képesek ezek a rendszerek, melyekben gyakorlatilag ők is – részint, jólétben – élnek ott Nyugaton. Ugyanakkor meg kell értenünk, hogy ennek a „világrendszernek” a visszavonulása nem fog kellemes mellékhatásokkal járni. Ilyen lesz például a pénzügyi világ összeomlása, a maga irányítói (általa fenntartott) rendszerével együtt. Továbbá egy újabb világháború is lehetséges. A liberalizmust meghaladni tehát nem csupán technikai probléma, hanem az emberi civilizáció világméretű krízise.

– Ami egyben az „új szocializmus” jövője? Az Ön véleménye szerint mi fogja leváltani a liberalizmust?

Az, hogy hogyan, mikor és miként kerülünk ki ebből vészhelyzetből – még nyitott kérdés. Fel kell nőnünk és ki kell dolgoznunk egy negyedik politikai elképzelést, ami nem kommunizmus, nem liberalizmus és nem fasizmus. Úgy gondolom, elő kell vennünk a

többpólusú világot, a civilizációk egymással való párbeszédét, egy újfajta pluralizmust, egy teljesen újfajta humanizmust kell elképzelnünk, mely az emberi létezés sokszínűségén alapszik. Tehát vissza kell mennünk és újra és újra értelmeznünk minden XIX. és XX. századi ideológiát, melyet a

konzervatív vagy baloldali szocializmus ihletett. El kell kerülnünk a történelem ismétlését, azonban az új eszmeiség alapját le kell tennünk.

– Sok gondolkodó egybehangozóan állítja, hogy ez nem más, mint a jövő úgynevezett „új szocializmusa”...

Ez lehetséges. Személyesen úgy gondolom, hogy a szocializmus egy sokkal emberibb, többdimenziósabb és érdekesebb ideológia a liberalizmusnál. Főleg, mert elsőbbséget élvez a becsületesség, valamint az egész egy nagyon mély és szép elmélet. Ezzel ellentétben a korlátlan szabadság (szabadosság) a maga önző ideológiájával már megmutatta a korlátait és nihilizmusát.

evrazia.org

hidfo.net – 2013.12.08

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán. A szerkesztőség postacíme: Európai Idő, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1.. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE. Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó.

Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írárok illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.